

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

IX. évfolyam 5. szám (44) 2012. november

Megjelenik alkalmanként

MEGHÍVÓ

Az ARÉV Baráti Kör Egyesület a szokásokhoz híven az egyesület tagjai és a vállalat nyugdíjasai részére

KÖZÖS TALÁLKOZÓ_t szervez.

A találkozó helye: Székesfehérvár, VIDEOTON ÉTTEREM
(megközelíthető: 24,26,32 sz. autóbusszal)

Időpontja: 2012. november 17. szombat 11.00 óra

Kérjük fogadja el meghívásunkat, és tisztelje meg a találkozót és résztvevőit.

Kiss József
a Baráti Kör Egyesület elnöke

Döntsön okosan, adja jó helyre adója 1%-át !

Az adófizetők ténylegesen megfizetett adójuk egy-egy százalékát minden évben felajánlhatják egy-egy kedvezményezett javára.

A kedvezményezettek csoportját alkotják a közhasznú tevékenységet a törvényben meghatározott ideig ténylegesen folytató egyesületek, alapítványok, közalapítványok.

Az adóhatóság a magánszemélyek nyilatkozatainak feldolgozása után szeptember elsejéig értesítette a szervezetet a neki felajánlott összeg nagyságáról. Ez az összeg az ARÉV Baráti Kör Egyesület esetében 269.382,-Ft volt a 2011-évről.

Ez az összeg jelentősen hozzájárul működésünkhöz.

Mindenkinek köszönjük felajánlását és kérjük, tegye meg az idei évben is. Kérünk mindenkit, aki Hírlevélünket olvassa és van adófizetési kötelezettsége, hogy ajánlja fel az ARÉV Baráti Kör javára adójának 1 %-át. Bármilyen kis összeg is segítség a működésünkhöz. Tagjaink nagy többsége nyugdíjas, aki nem fizet adót, ezért ő nem tudja felajánlani az 1 %-ot sem. De családtagjaik, gyermekeik, unokáik biztosan megteszik ezt, ha felhívják rá figyelmüket és kezükbe adják az ARÉV Baráti Kör Egyesület adatait, mely szükséges a rendelkező nyilatkozat kitöltéséhez. A kedvezményezett ez esetben az

ARÉV Baráti Kör Egyesület
adószáma: 18495717-1-07

Ez történt 1977-ben

Újságunk szerint ez az év is elsősorban a CLASP rendszerről és az ezzel párhuzamosan folyó telepi beruházásokról szólt. Az igazgatói feladatismertetés a januári szám elején szintén kiemelten kezeli a rendszergazdai teendők jó megszervezését és a központi telepen folyó 100 milliós beruházások fontosságát valamint az elsőként megépülő 2 db 16 tantermes iskola szerkezetépítését.

Februárban hírt kaptunk a kísérleti CLASP épület építésének beindításáról, kiemelve, hogy a rendszer szinte minden eleme hazai gyártású, elsősorban vállalatunk által készített termék lesz. Júniusban fénykép jelent meg a Budapesti Vásáron felállított mintaépületről, amit meglátogatott Nagy-Britannia magyarországi nagykövete is.

Szeptember hónapban Fejér megyébe látogatott Dr. Ábrahám Kálmán építésügyi és városfejlesztési miniszter, aki végigjárta a folyamatban lévő iskolaépítkezéseket és a központi telepet is, elismeréssel szólva a látottakról.

November végén az akkor átadott Technika Házában ülésezett az Országgyűlés Építési és Közlekedési Bizottsága, ismét a miniszter vezetésével. A tanácskozás befejezéseként a „szokásos” program következett, a CLASP iskolák és a központi telep látogatása.

Decemberben az addigi tapasztalatok alapján értékelés jelent meg a kivitelezés tapasztalatairól Temesi Miklós és Horváth János írásaiban. A szerkezetszerelés valamint az álmennyezeti lap és nyílászáró szerkezetek készítésének betanulása érdekében az év folyamán több mint 20 fő fizikai dolgozó és vezetőik jártak Angliában 2-3 hét időtartamra.

Rövid hírek a vállalat életéből:

- Bevezetésre került az építési segédeszközök kölcsönzésének új rendje – ezután fizetni kellett a használatért.
- Felvételt hirdettek elsősorban az építősök és családtagjaik részére az Építők Alba Regia vegyes kórusába.
- Rajnai László Művelődési Ház igazgató beszámolt a szocialista brigád klub rendezvények előző évi eredményéről, egy ilyen újszerű vetélkedésben országos szinten második helyezést értünk el.
- A Fecskeparton megkezdődött a két utolsó épületünk szerkezetszerelése, most már panelből készült lépcsőházi blokk beépítésével.
- Jubilált vállalatunk önképzési rendszere, az eltelt 5 év alatt 1733 dolgozat került kiértékelésre.

Jutalmazva lettek az év során mások mellett Szilágyi János és Rigó István kubikus, Fekete István és Kovács Endre kőműves, Rózsa János villanyszerelő, Pallag István fűtésszerelő, Barabás Sándor festő, Szegfű István asztalos, Szabó István gépkocsivezető, Bárdosi László nyomdavezető, Sinka Klára szervező, Bata Lászlóné munkaerő gazdálkodó, Gyalog János főüzemvezető helyettes, Hegedűs István főépítésvezető, Tóth Kálmán építésvezető, R.Erdélyi Éva szerződéskötő.

Két kitüntetett külön méltatásban részesült, így teszünk most mi is. Gáspár Lajosnak az 1976-os lakásátadási terv teljesítése alkalmából Munka Érdemrend arany fokozat kitüntetés adományoztak. Vele Kiss Lajos beszélgetett, megtudhattuk, hogy akkor már 35 év építőipari gyakorlat volt

mögötte, kőműves édesapja példája nyomán végezte el a Felső Építő Ipariskolát, lett vállalatunk építés-, majd főépítésvezetője. A riport kiemelte, szigorú embernek tartják, munkatársaival, de önmagával szemben is következetes, a feladatokért lelkesedő ember, aki tűzön-vízen keresztül végrehajtja a rábízott feladatokat. Sokan tanúsíthatjuk, ez valóban így volt.

Somogyi László műszaki igazgatóhelyettes kiemelkedő műszakfejlesztési és tudományos munkájáért Eötvös-díjat kapott. Vele Baranyi Pál készített meleg hangú, közvetlen interjút. Szó esett a fizikai dolgozókkal ápolott jó kapcsolatáról, a központi telep építéséről, aminek idő előtti elkezdéséért pár éve fegyelmit kapott és a fedett uszoda hiányáról is, amit ugyancsak erőteljesen szorgalmazott. Az interjúban nem maradhatott el a sport, a kosárlabda sem, innen ered mindenki által ismert Durci név is, amiért nem haragudott, elfogadott, sőt szerette, ha így szólították. Ezt tesszük most mi is, Durci Bátyánk, ha tudsz, úgy, mint eddig, gyere közénk, beszéljessünk, emlékezzünk egy kicsit, mindig szeretettel várunk!

Rendszeresen közlésre kerültek a társadalmi munkák eredményei, például a Soponyai Óvoda felújítása teljesen így készült el, a brigádok összesen 6700 órát dolgoztak a létesítményen számfejtett bérezés nélkül. Az alapi Általános Iskola igazgatója levélben köszönte meg az ingyen átadott berendezési tárgyakat. Az előző év ilyen jellegű összesítése alapján 32.000 órát teljesítettünk ily módon és 1.700.000.- Ft-ot utaltunk át az illetékes szerveknek, elsősorban gyermekintézmények fejlesztésére, felújítására.

Ismét röviden:

- A jogszabályok és vállalati rendelkezések ismertetéséről szóló vetélkedőt Harsányi Lászlóné és Koncz Andrásné nyerte azonos pontszámmal, köztük a sorsolás döntött.
- Az Élmunkás utcában összeszerelésre került a tízezredik panelos lakás, ezzel a város lakosságának több, mint 1 / 3 –a ilyen lakásban élt.
- Határidő előtt teljesítettünk több épület esetében, az IKARUS-építkezésen Toldi József vezérigazgató levélben ismerte el jó munkánkat.
- A „Ki minek mestere?” országos vetélkedőn a kőműves főüzem csapata, melynek mások mellett tagja volt Sántha László és Nagy Andor, második helyezést ért el.

Az augusztusi számban szomorú hír jelent meg: 74 éves korában meghalt Málics József, aki 1955-64-ig vállalatunk igazgatója volt. Mint elismert ács szakember a két háború között kiemelkedő tagja volt a munkásmozgalomnak és a szakszervezeti harcoknak. Az újjáépítés munkájában tevékenyen részt vállalt, tanult, előbb szakmérnök, majd építésmérnöki diplomát szerzett, mindemellett igen jól sakkozott és kiváló „matematikus” is volt. Úgy hallottuk, ha ideje engedte, kipróbálta az újonnan belépő mérnökök számtani tudását. Temetésén Hajdú Sándor méltatta életművét és búcsúzott vállalatunk nevében.

A könnyűszerkezetes program elengedhetetlenül fontos része volt a központi telep beruházásaink határidőre történő teljesítése. Az épületek kivitelezésének helyzetéről Pletser Lajos főépítésvezető rendszeresen beszámolt, ebben az időben készült a 31-es ÁÉV szerkezetéből a nagy raktár, az acélszerkezet szerelő üzem, az álmennyezet gyártó csarnok és

a FENFAPLAST üzem. Fontos feladat volt a trafó megépítése és üzembe helyezése és a kompresszorház alapozása is. Pontos határidőre kellett teljesíteni, hogy a technológiai szerelések is időben beindulhassanak.

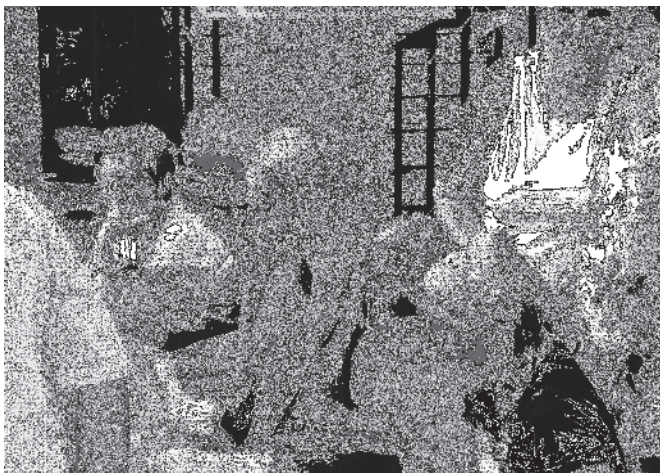
Talán nem ünneprontás, ha megemlítem az ebben az évben készült műjégpálya esetét is. Az év elején kiadott forgatókönyvben csak az szerepel, hogy dokumentáció és költségvetés még sehol sincs, így valószínű, hogy a szükséges pénz sem állt rendelkezésre, de a határidő köbe vésve rögzítve lett: 10. hó 30. A kivitelezéssel nagy nehézségek árán elkészültünk, a munkák összetorlódtak, próbaüzemről szó sem lehetett. Emiatt történt, hogy a csőszerelő munkák előregyártásánál apró figyelmetlenség miatt a jégkészítés nem sikerült. Az ünnepi átadáson november első napjaiban a „jégpályát” nem piros szőnyeg borította, hanem vízben tocsogva hangzottak el az ünnepi beszédek. Talán a sok társadalmi munka, a rövid kivitelezési határidő és a pénzügyi nehézségek elismeréseként is viszonylag simán megúsztuk a kellemetlenséget. A hiba egyébként pár nap alatt kijavításra került. Tévedni azóta másnak is sikerült már itt, pár éve a rendkívüli hóterhelés miatt beomlott a tetőszerkezet /nem mi építettük/, és legutóbb a jégkorong csapat szenvedett 9:2-es megsemmisítő vereséget Salzburg csapatától, kérdés, nekik mennyi ideig fog tartani a hiba kijavítása? Mi megértéssel figyelni fogjuk és szurkolunk nekik.

Szendrói Péter

Lecsófőző vigasság 2012-ben

” Az élet ünnepek nélkül olyan, mint a hosszú út, pihenő nélkül!”

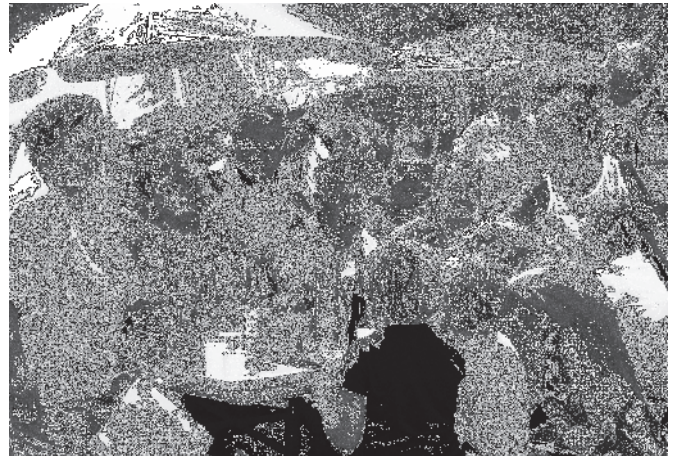
Napsütötte szombat biztosította a jókedvet és a vidám hangulatot a benépesült Várkörúton az idei Lecsófesztiválhoz, ahol a lelkes, főzni és enni vágyó csapatok közül a 155-ös rajtszámot kapta az ARÉV Baráti Kör Egyesület, s a jó szerencsének köszönhetően 2 asztalsort / 4 paddal, melyet a nap folyamán a népes látogatósereg láthatóan nagyon értékelt.

Így aztán kora reggel már indulhatott a jól megszervezett és tervezett munka. Az egyik asztalon az előkészítéssel, a másikon a kínálással: hamuba sült pogácsák széles választékával és a bemelegítéshez szükséges házi finomságokkal.

Ági, Julcsi, Marika, és a két Zsuzsi aprított és vagdalkozott, hogy minden beférjen a bográcsokba, míg a díszes köténybe öltözött mesterszakácsok - Józsi és Laci - több éves rutinnal kezdték aprítani a fahasábokat a tűzre. Mire az éhes és kíváncsi tömeg déltájban megérkezett, már illatosan rotyogott a bográcsban a titkos recept alapján készült ízletes lecsó, melyhez a ropogós és foszlós kenyerek egyik hatalmas példányát fogyaszthatta a kóstolók hada.

Fehér, vagy vörösbor kísérté a finoman csípős lecsót, a gyerekeknek pedig Zsuzsiék házi készítésű szederszörpje kínálkozott!

Sorra érkeztek a kollégák, barátok, ismerősök, akik a lecsót követő édességeket is nagyon értékelték!

Jóllakottan könnyebb volt az üst és parázs közelében maradni, ahol előkerült a tárcsa, amit a befűszerezett csirkemell és hússzeletek mellett, kolbászok, és illatos padlizsán-cukkini-kukorica-répa színes kavalkádja tett emlékezetessé, sőt látványossá.

Újabb és újabb csoportok, látogatók torpantak meg az ínycsiklandó étek látványa előtt, csodálkoztak, fényképeztek és szakácsainkat kérdezték a fortélyokról.

Szakácsaink ismét kitétek magukért, s bár nem sok idejük maradt megkóstolni a főztjüket, reméljük, éhen nem maradtak és feltöltődtek a dicséretektől!

A gusztusosan terített asztalnál minden látogató jóllakott, sok jó történet hangzott el rég látott kollégáktól és ismerősöktől. Találkozzunk egy év múlva!

Bakró Nagy Ági

Ha már Ágika ilyen kedvesen leírta a történeteket, nekem nem maradt más feladatom, mint megosztani titkos lecsó receptünket. Nem nagydolog, biztos sokan ismerik.

Retró lecsót készítettünk, amúgy építő módra

Kezdődött a tervezéssel – beneveztünk, összeszedtük a csapatot, akikkel kivitelezük a remekművet.

Megbeszélést tartottunk, megvettük az alapanyagokat.

Következett az anyagok és eszközök helyszínre szállítása szeptember 22-én kora reggel.

Elfoglaltuk a 155. számmal jelzett hadiszállásunkat a Lecsó utcában.

Határtalan jó kedvvel kipakoltunk.

„Alapoztunk”! Mármint a csapat jóféle házi pálinkával.

„Falazás” is volt, hogy a feleség ne mindig figyeljen férje urára.

Szokásos állványzat és tűzrakás következett. (Nem volt tűz gyújtási tilalom!)

Alapanyagok és teendők:

- titkos helyről származó, nagyon finom szalonna kockára vágása
- hagyma apróra –amennyire azt a szemünk bírta- vágása
- olaj
- gyönyörű piros színben pompázó örölt magyaros paprika
- só
- TV paprika karikára vágva (a lecsó azon alkotóeleme, ami mással nem pótolható)
- paradicsom nyolc részre aprítva,
- esetleg egy emberi fogyasztásra alkalmatlan erős paprika is kerülhet bele
- végül pedig jó sok kolbász

És máris kezdtük a második bográcsban az „alapozást”!

Szívvel, lélekkel, örömmel szervíroztuk a lecsót kedves vendégeinknek, hogy kóstolják, fogyasszák.

Amint azt Ági is említette két bográcsban főztük és mind elfogyott, beburkolták!!!

Mint minden rendes építkezésen itt is megjelent a Vezérigazgató, képviseltette magát az ellenőrzési osztály, a munkavédelem és a bérosztály egy-két dolgozója.

Tartottunk termelési tanácskozást és brigádértekezletet, igazi brigádvezetőkkel.

Úgy határoztunk, hogy nem visszük a zsűri elé főztünket, ha elfogy, akkor nyertesek vagyunk és azok lettünk.

Hagyományt teremtettünk, mert már harmadik alkalommal jelentünk meg ezen az eseményen sikerrel.

A legfontosabb hozzávalókat majd elfelejtettem!

Ízlés szerint pár marék derű, bőséges szeretet, csipetnyi optimizmus, púpozott evőkanál mosoly, mérhetetlen jó kedv, egy-két pohárka emlékezet és csokornyí ölelés.

Ennyi hát a recept, nem nagy titok, de ha szívből jön, akkor biztos a siker.

Jövőre ugyancsak itt leszünk és a recepten sem változtatunk, talán csak az arányokon.

Virág Zsuzsa

Zárd üvegbe a nyarat

Téli vitamin-pritamin (paprikakrém télire)

Nagyon jó vitaminforrás télen, hiszen nem veszti el vitamin tartalmát a hőkezelés alatt.

Mindenféle ételbe felhasználható: levesek, pörköltök, saláták és húskételek kiváló ízesítője.

Recept. Olvasom.

És eszembe jut: volt egy kedves kollégánk, volt egy kedves tag az ARÉV Baráti Kör Egyesületben, aki hacsak tehetett részt vett az előadásokon, közgyűléseken, rendezvényeken, kirándulásokon.

De legutóbb nem jött, vártuk, de nem jött, telefonáltunk, de nem vette fel a telefont.

Majd később jött a hír, hogy már nem jöhet többé közénk.

És, hogy miért jutott eszembe pont a paprikakrémről, mert ő már évek óta minden „főzéskor” – legutóbb Építő Napjára- hozta a kisüveg finom pritamint.

A szeptemberi lecsó főzéskor már csak jelképesen volt köztünk, a kicsi üvegbe, bezárta a nyarat és gondoskodását.

Gondoltam rá akkor is mikor osztottam a lecsót, reméltem néz minket odafele.

Akik pedig a lecsót ették nem tudták, hogy miért olyan különleges, miért olyan finom, hát ezért, mert benne volt az ő munkája, a szeretete és gondoskodása.

Ilyent többet nem eszünk! Lesz más, lesz finom, de melyben az ő keze munkája is benne van, olyan többé nem lesz.

Nyugodj békében Retkes László!!!

V. FEHÉRVÁRI CIVIL NAP

2012.szeptember 29-én (szombaton) 30 db kiállítóhelyen mintegy 60 civil szervezet mutatkozhatott be a látogató közönségnek a Mátyás király körúton, így az ARÉV Baráti Kör Egyesület is.

Talán az ALBA Plaza előtti téren zajló Mangalica Fesztivál miatt az eddigieknél is nagyobb tömeg volt a helyszínen. A mi kiállító helyünket is sok érdeklődő, volt dolgozó, ismerős, barát kereste fel.

Az érdeklődőknek fényképes táblákon, prospektusokon, Hírlevelekben, VIDEO-vetítésen mutattuk be múltbeli és jelenlegi tevékenységünket.

Az egyesület kitartó képviselőinek Virág Zsuzsa és Benke Józsi által hozott finom sütemény adott erőt a délutáni befejezésig.

Bakró Nagy György

Őszi kirándulás

Szeptember 20-án két autóbusszal az egyesületünk szervezésében kirándulásra indultunk Felcsút-Alcsut és Etyek irányába.

Székesfehérvár és Felcsút között az autóbuszban Virág Zsuzsi és Tombor Marika elnökségi tagjaink ismertetőt tartottak a községek múltjáról.

A korabeli levelek először a három községet, az 1300-as években említik, tehát meglehetősen régi települések. Főúri családok uralták a területeket, királyi adományként. Igazán maradandót József főherceg alkotott Alcsuton, aki amellet, hogy egy komoly kastélyt építtetett, állatkerttel, növényházzal, további gazdasági épületekkel, megteremtette az alapjait egy arborétumnak. 1000-1200 fajta bokrot és fát telepített, Kínától Indonéziáig honos növényekkel is.

Felcsút az utóbbi időben híresült el, a 2006-ban megnyíló Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémiával.

Etyek a Korda Sándorról elnevezett „nemzetközi híru” filmstúdióval tűnt ki az utóbbi időben, na meg természetesen a határában termő finom borokkal.

Kirándulásunk első állomása Felcsút volt, ahol mint már említettük a Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia nyitotta meg kapuit a tehetséges ifjú labdarúgók számára. Idegenvezetőnk említette, hogy jelen pillanatban 72 fiatalnak ad otthont az akadémia, 10-18 éves korú fiúk számára. A hét három napján az általános iskolások Felcsútra, míg a középiskolások a bicskei gimnáziumba járnak. Természetesen az akadémián nevelőtanárok is foglalkoznak velük. A maradék két napon edzéseket folytatnak, hat füves pálya, valamint jól felszerelt tornaterem áll rendelkezésükre. A közös edzések mellett egyénileg is foglalkoznak velük. Ahogy beléptünk az intézmény területére azonnal szemünkbe ötlött a híres építész Makovecz Imre kezenyoma az épületeken. Az ő művészetére jellemző ősi építőanyag a fa használata látható, mind a homlokzaton, mind pedig a belső tereken, itt már díszítő jelleggel. A társalgóba

beérve szép látvány fogadott bennünket, a bútorokkal, és a már említett fa fali díszekkel. Itt tájékoztatást kaptunk az intézmény megszületéséről, fejlődéséről. Megállapíthattuk, hogy a fiúk elhelyezése osztályon felüli, és természetesen ide tartozik még az étterem is, mely a civil besorolását tekintve bizonyosan 4-5 csillagos lehet. Az étterem karzatán elsősorban Puskás Ferenc életéből sport trófeákat láttunk, melyből egy kis múzeumot alakítottak ki, mégis legbecsesebb az 1954-es VB ezüst érmét jelölte meg az idegenvezető, mely Czibor Zoltán ajándéka a múzeumnak.

A területről a buszok felé menet óriási építkezésnek voltunk szemtanúi. Épül a minden igényt kielégítő 3-400 főt befogadó fedett stadion. Jelenleg az alapozásnál tartanak. Építős szemmel csodálatos volt látni a sok munkagépet, betonozóláncot, ebben a szűkös beruházási időszakban.

Az autóbuszokra felszállva rövid idő alatt az alsuti Arborétumban találtuk magunkat, mely kirándulásunk második állomása volt. Az idegenvezetőnk röviden ismertette az arborétum keletkezésének történetét, melyet a bevezetőben már vázoltunk. Ez után két óras sétára indultunk a parkba, ahol megcsodálhattuk a neogótikus épület belső elrendezését és az idegenvezető illusztrálva, hogy milyen jó akusztikája van a teremnek még dalra is fakadt. Innen értünk a József főherceg által építtetett kastélyhoz, melynek sajnos csak a főhomlokzata látható, a többi mendemondák szerint elhordták a falu lakosai családi házuk építéséhez.

Ez a homlokzat csak torzó, de ebből is látható a hajdani kastély nagyszerűsége.

Sétánk befejeztével a közelben levő Puskás Hotelben nagyon finom ebédet kaptunk. Ezt követően ismét buszra szálltunk és indultunk a harmadik célpont felé, Etyekre.

Rövid idő alatt megérkeztünk Etyekre a Korda Sándorról elnevezett filmstúdióhoz. Központi eligazítás után elindultunk a stúdió felfedezésére. Mindenkin látszott a csodálkozás, amikor a meglévő külső díszletek között járva hol Rómában, hol egy olasz kisváros nyomorgyedében, hol pedig New Yorkban jártunk. Ezeket a díszleteket, mint megtudtuk, forgatás után nem bontják szét -túl drága lenne-, hanem megfelelő állványzattal ellátva mintegy „tárolják”. Pl. a New York-i utcaszínpot hat-hét éve”használgák”.

Engedtessek meg nekem, hogy saját véleményem itt most leírjam. Nekem nagyon hiányzott az igazi belső stúdiókra való legalább rátekintés, amely sajnos nem adatott meg.

A külszíni díszletek megtekintése után a FILM történetét bemutató terembe érkeztünk, ahol az idegenvezetőnk bemutatta a filmkészítés történetét, a kezdeti lépésektől egészen a mai korig terjedően. Érdekes táblákon láthattuk, belső makettekben tapasztalhattuk a filmkészítésekben alkalmazott trükköket. Némelyiket gyakorlatban is kipróbálhattuk.

Az ARÉV Baráti Kör Egyesület mintegy meglepetésként meghívta a jelenlévőket etyeki bor kóstolására a Németh pincébe. Kellemes órát töltöttünk itt a borok kóstolásával, beszélgetéssel.

Mindezek után kissé fáradtan, de élményekben gazdagon indultunk a buszokkal Székesfehérvár felé.

Farkas László

Nosztalgia a Nyugdíjas Házról

Bevallom, nagyon szeretem a régi tárgyakat, emlékeket, fényképeket, mindig is szerettem, de most mióta nyugdíjban vagyok talán még jobban. Amikor egy régi tárgy kerül a kezembe, egy érzés kerít hatalmába: szeretném megfeyteni, hogy a tárgy miről tudna mesélni.

Már kitalálták?

Nosztalgizálni hívom olvasóimat.

Nosztalgizázzunk együtt a tárggyal, mely jelen esetben egy Napló, az ARÉV Nyugdíjas Házának ügyeleti naplója és a köztisztelőben álló személlyel, Rajnai Lászlóval, aki a Ház vezetője volt anno.

A Napló egy egyszerű kockás füzet, melyet 1986. július 7-én 9 óra 50 perctől kezdtek vezetni. Kézzel írták, tartalmazza a nyitást, zárást, eseményt, a látogatók számát és az ügyeletes aláírását.

Társadalmi (mai kifejezéssel önkéntes) munkában látták el az ügyeletet, volt ARÉV-esek, így például: Balogh Lajos, Bogár Lászlóné, Bór Ferenc, Hortobágyi Ferencné Luló néni, Juni Sándor, Kalesztorfer József, Kecskeméti József, Komlósfalvi Emil, Rajnai László, Richter Tibor, Susánszky Gábor, Tátrai Ferenc, Vajai Gáspárné, és még mások.

Az ügyeletesek fontos, felelősségteljes munkát végeztek, hisz értékekre vigyáztak.

Rajnai Laci bácsi elmesélte, hogy a József utca és Budai út sarkán álló ház, melyben ma az ERSTE Bank „lakik” nagyon szépen felújított épület volt akkoriban. Természetesen a mi cégünk, az ARÉV újította fel nyugdíjasai részére. Az épület galéria részében volt M.Tóth István festőművész állandó kiállítása, ide sok látogató jött; iskolások, egyetemisták, külföldiek, stb.

A földszinten pedig volt a klubszoba, itt kártyáztak, rexeztek és biliárdoztak a társaságra vágyók, de mód volt beszélgetésre és olvasásra. Az SZMT-től kapott a ház kb. 50-60 könyvet, ennek gazdája Luló néni volt, aki a könyvkölcsönzéssel is foglalkozott.

Itt szedték be a nyugdíjas szakszervezeti tagok tagdíját is.

Aztán jó időben, hogy a ház szép legyen gondos gazda módjára fűvet nyírtak, a kertet rendezték.

A Naplóból tudom, hogy igen érdekes előadásokat is tartottak az érdeklődőknek.

Pontos és precíz volt az akkori emberek mentalitása, leírták, hogy hány fő jelent meg, leírták az esetleges problémákat, bejegyezték, hogy a napló november 26-tól december 2-ig nincs vezetve, mert nem találták, ezért ezen napok forgalma hiányzik.

És most az alábbiakban a Napló esemény rovatát fogom leírni, a teljesség igénye nélkül:

- tv távirányító kiadva
- tv szobában az ablakok nem zárnak rendesen, majd később melléírták: megjavítva
- a terasz külső ajtó alsó rögzítője el van hajolva
- video film: Bob Herceg
- Ausztriáról diafilmvetítés
- ismeretterjesztő előadás
- zenés teadélután
- Zsolnai Zoltán köszöntője Nőnapon, majd Mici néni két élete c. film vetítése

- egészségügyi előadás: az időskorúak gondozása, ellátása címmel
- video film: Folytassa Jack
- megkérdeztük Kiss József vezérigazgatót
- Dr. Jancsóné előadása a tavaszi fáradtságról
- Petőfi iskola 32 fő diákja és 1 fő tanáró kiállítást nézte meg
- megkérdeztük Strasszer József párttitkárt
- orvosi előadás a szív és érrendszeréről
- nők összejevetele kézimunka bemutatóra
- egészségügyi előadás: Felkészülés az évszakváltozásra
- Nagy Ottó film bemutatója
- Gyulai Erzs, Pere János és Kovács Magda előadásában „A házunk tetején”c. zenés est
- Tavaszi szél citera zenekar műsora
- egészségügyi film a dohányzásról
- horgolás, kötés
- időskorúak szemészeti problémája
- Bálint gazda előadása
- video film: Aranyember
- Vargha Tamás egészségügyi előadása: Lelki élet időskorban címmel
- kertünk gondozása
- egészségügyi előadás: Hogyan táplálkozzunk címmel

Hát kérem szépen, ilyen és hasonló témákkal foglalkoztak a nyugdíjasok 1986-tól

1990-ig, míg a Ház ezt a szerepét töltötte be.

1990. május 14-én 16 óra 40 perckor bezárt a Ház, Vajai Gáspárné Valika ügyelt az utolsó napon.

Talán levonhatjuk a következtetést, hogy nem volt ez egy rossz ötlete az ARÉV akkori vezetésének, akik eldöntötték, hogy legyen Nyugdíjas Ház, hiszen sokan értelmesen tölthették itt nyugdíjas napjaikat. Nagyon nagy könnyelműség, vagy felelőtlenység volt veszni hagyni, mint oly sok más is. Írom ezt azért is, mert akkor még én is idejárhatnék sok nyugdíjas társammal együtt.

És milyen a sors, mikor már befejeztem a cikk írását, egészen véletlenül kezembe akadt egy meghívó, melyet édesapám őrizgetett meg számomra, ennek szövege következik most:

KEDVES NYUGDÍJAS SZAKTÁRS /NŐ/!

AZ ALBA REGIA ÁLLAMI ÉPÍTŐIPARI VÁLLALAT
PÁRT-KISZ-SZAKSZERVEZETI ÉS GAZDASÁGI
VEZETÉSE SZERETETTEL MEGHÍVJA A

31.

NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓRA

Helye: ARÉV SPORTCSARNOK /József u. 42./
IDŐPONTJA: 1986. OKTÓBER 18. /SZOMBAT/

Vállalatunk vezetősége sohasem feledkezett meg arról, hogy az eddig elért vállalati fejlődés nyugdíjasaink áldozatos munkájának is köszönhető.

Ezért is született olyan döntés, amely szerint a Vöröshadsereg u. 32. szám alatti műemlék jellegű épületet a nyugdíjas építőmunkások művelődési, szórakozási igényeinek a kielégítésére használjuk fel.

A műemlékjegyzék egyébként a házat: „SPLÉNYI-HÁZ” néven tünteti fel.

/Splényi Ödön báró férje volt Blaha Lujának, a „nemzet csalóányának”./

1986. június 6-án az Építők Napja alkalmából vehették birtokukba nyugdíjasaink.

A Ház a vállalati Munkásszálló szervezetéhez tartozik, dologi és személyi ellátás szempontjából.

Tekintsék azt sajátjuknak, vigyázzanak külső és belső állagára, töltsék hasznos szórakozással nyugdíjas éveiket.

Kérjük ismerkedjenek meg Nyugdíjas Házunkkal.

A Nyugdíjas Bizottság hívja, várja Önöket.

A Ház nyitva tart naponta: 10-12 óráig

14-18 óráig

Szünnap: szerda, vasárnap

Virág Zsuzsa

ARCOK az ARÉV életéből

Nyugdíjas, pénzügyi osztály dolgozót látogattam meg egy esős őszi délutánon.

Galambos Ferencné „CUNI” (Őt így ismerte, a telep és a központ dolgozó.) már 33 éve nyugdíjas, és idén a 2 X 8-at, azaz a 88 évet betöltötte.

1960-ben került az Építőkhöz, ahol 5 évet a Munkaügyi osztályon dolgozott. 1965-ben, amikor a Központi telep elkészült- meséli Cuni- Szalay Lajos az akkori pénzügyi osztályvezető megkérdezte, elvállalná-e a Központi telep pénztári feladatait. Az „Igen válasz” után 1979-ig –nyugdíjba vonulásáig- dolgozott ebben a munkakörben.

Nagyon szerettem a telepen a munkakörömet- meséli, és elmond a kezdeti hónapokról egy kedves történetet:

„Miután a telepen az ipari üzemekben, a raktárban, a betongyárban, a szállításnál beindult a szervezett munka, a telepvezető felajánlotta az ott dolgozó adminisztratív munkatársaknak, hogy megmutatja az új előadótermet.” ahol az egyszerű műbőr székek voltak.

Kipróbáltam és mondtam, hogy ezt mintha az én fájós derekamnak készítették volna. Az ott lévő rendész, úgy látszott meghallotta és másnap az ablakon kinézve látom hozzá az úgynevezett „gyógyszéket”. Így az elegánsabb forgószéket kicserélhettem, ami jót tett a derekamnak.”

Az új irodában a kényelmét segítette egy kis üveglappal ellátott vasból készült asztalka, amit a lakatos üzem dolgozóitól kapott. (A szaktársak az asztalkát biztosan hulladék anyagból, és munkaidő után - az abban a korszakban divatos „társadalmi munkával”- készítették-).

„Ezeket az apró figyelmességeket gondolom annak köszönhettem –folytatta Cuni a visszaemlékezést-, hogy tőlem kapták a pénzt, bár azt hiszem, hogy valóban kedveltek, mint ahogy én is őket. Úgy érzem az egész telep egy nagy család volt és nagyon szerettem ott dolgozni.”

Én 1972-től ismerem Cunit, mivel a közgazdasági osztály dolgozójaként a telepen is volt feladatom. 1974-től –amikor a vállalati turista csoport megalakult- Ő és férje is beléptek a vállalat Természetjáró Szakosztályába. Több munkatársunkkal, turista társsal együtt kirándultunk a Velencei hegységben, a Vértesben és Bakonyban. A kisebb gyalog-

túrák mellett a vállalati szakszervezettől kapott autóbusszal az ország sok városába eljutottunk.

Cuni így emlékezett ezekre az időkre: „Nagyon sok kedves emlékem van a természetjárásunk idejéből, ma is nagy örömmel és szeretettel gondolok azokra a napokra.

Családommal beszélgetve, vagy egy TV műsorban olyan tájegységet látva, ahol mi is jártunk

az emlékek előjönnek, és ez is a boldog életem része.

Beszélgetésünket a munkahelyi visszaemlékezéssel folytattuk:

„Nagyon szerettem a munkámat, ott a telepi pénztárban. Amikor a napi feladatokkal végeztem akkor az Anyag-könyvelési csoport egy- egy ellenőrzési, vagy hibakeresési munkájába is bekapcsolódtam. Osztályvezetőm, Szalay Lajos után Bogár Lászlóné (Irénke), a csoportvezetőm Csuthy Lászlóné (Marika) voltak. Mindig jó kapcsolatom volt, a telepi dolgozókkal, mert a fizetéseket az üzemek megbízottjai a pénztárban vették át, és az aláírt bérjegyzékeket hozták vissza. Volt egy kedves esetem, egy várakozó dolgozóval- meséli Cuni: „Déli időpont volt, és a listáimat, a kifizetéseket, egyeztettem a pénztári állománnyal.

Az eltérésem 1 Ft volt, ami hiba, tehát meg kellett keresni. Az előtérben egy szaktárs várakozott. Rövid hallgatás után azt kérdezte: Milyen hibát tetszik keresni ? Egy Ft-ot, mondtam neki. Ne tessék azt keresni, odaadom én azt Önnek és már nyúlt is a zsebébe. Természetesen a hiba meglelt, és a türelmesen várakozó szaktársat is kiszolgálta.”

A munka mellett Ő is részt vett a pénzügyi osztály brigádjának életében. A mi korosztályunk még emlékszik arra, hogy a brigádelet része volt a „Brigádnapló” vezetése. Találkozásunk után egy telefonbeszélgetéskor mondtotta el: „Nagyon fontos dolgot elfelejtettem neked elmesélni. Én is részt vettem a brigádnapló írásában, mégpedig verseket írtam. Alkalom volt egy névnap, egy diploma megszerzése, vagy egy sikeres autóvezetési vizsga letétele. A vállalat megszűnésekor ezek a naplók nem maradtak meg, így most idézni nem tudunk Cuni verseiből, de a közösségi életének ez is szép emléke.”

Beszélgetésünket a családjával kapcsolatos néhány kérdéssel folytattuk. Férjétől, aki 91 éves volt 68 évi boldog házasság után ezen a nyáron búcsúzott el örökre. A családi házban menyével él együtt. 1979-ben pont akkor került Cuni nyugdíjba, amikor nagyobb unokája első osztályba ment. Így igen sokat tudott a fiataloknak segíteni, az unokák iskolába, óvodába kísérésében, ill. a délutáni programoknál. Férje 3 évvel később lett nyugdíjas. Ma már a két unokának gyermekeit várja, és fotóikat nézegeti. Napi programja minden nap 6 órakor kezdődik, akkor kel fel, és ha van feladat azt de. 11-ig megcsinálja. Utána már fáradt, és a keresztrejtvény, az olvasás, és egy egy kiválasztott Tv program megnézésével tölti napjait. A délelőtti aktív időszakban finom pogácsa sütésére is volt erő. Mosoly volt Cuni arcán megérkezésemkor, és beszélgetésünket nem zavarta meg az idő múlása, hiszen kb. 20 éve nem találkoztunk. További jó egészséget és örömteli életet kívánva váltam el Tőle, ígérve azt, hogy egyszer jövőre a turista időből készített fotóalbumommal, egy kis nosztalgizásra.

dr. Kissné Sinka Klára

Óvoda a Felsővárosban

Az idén Pünkösdkor ünnepeltük a Felsővárosi Kisdödővő fennállásának 125. évfordulóját. Az óvodát a Római Katolikus Egyelet építette Havranek József polgármester által adományozott ingyen telken 1887-ben és azóta szolgálja a felsővárosi gyermekek nevelését, oktatását.

Az ünnepségen részt vett a megye és a város vezetése, valamint Spányi Antal megyéspüspök is, aki köszöntőjében kiemelte, hogy az óvodába felekezeti hovatartozástól függetlenül mindenkit felvettek és a szegényeknek gondozási díjat sem kellett fizetni. Jelen volt vezérigazgatónk, Kiss József is, akinek külön megköszönték, hogy döntése és vállalatunk jó munkájának eredményeképpen az 1970-es években nem került sor az épület lebontására és a mai napig is zavartalanul üzemel. De miért is volt ez kiemelt, önként vállalt kötelezettségünk és feladatunk?

Vállalatunk dolgozói részére megvalósított lakásépítési program 1971-től a Fecskepartra tevődött át. Smidtné Szalontai Zsuzsa, Kántor István és Kántor László építésvezető irányítása mellett 1972-től 1977-ig összesen 373 lakást építettünk, ami figyelemmel arra, hogy elsősorban fiatalok költöztek ide, igényelte az óvodai férőhelyek biztosítását. Az épület felújítása a forgatókönyv tanúsága szerint 1974-ben valósult meg, az előzetesen kalkulált 4 millió Ft helyett 2,2 millió Ft árbevétel realizálásával, ami emlékezetem szerint nem került kifizetésre, mi is adományoztunk, mint elődeink tették. A lakótelepen egyébként is szokásban volt a társadalmi munka, így terveztük és nagyrészt kiviteleztek az autóbusz forduló és a gyermekjátszóteret is.

Végül szeretnék néhány adatot ismertetni, ami közvetve kapcsolatban állhat az óvodával is. A Fecskeparton 1972-ben egy lakás vállalati ára 225.000.- Ft volt, kereken 100.000.- Ft-tal kevesebb, mint a vállalati átlag. Ez részben az olcsóbb technológiából, de főként abból adódott, hogy a vállalat itt is és később is a saját dolgozóink részére épülő lakásoknál önköltségen, ma úgy mondanánk, nonprofit módon kalkulált. Ezeknél az épületeknél az előzetes számlaellenőrzést vezérigazgatónk végezte, minden esetben jelentősen csökkentette a szerinte felesleges költségeket. Valamilyen támogatást, többek között pénzügyi segítséget, olcsó fuvar, bontási anyagokat, stb. közel 2500 lakáshoz nyújtottunk, ami közvetlenül legalább 10 000 ember számára jelentett nem kis előnyt és örömet a lakáshoz jutás területén.

Tudom, hogy a fenti számok és Baráti Körünk tevékenységének nincs közvetlen kapcsolata, de én mégis úgy gondolom, hogy tagságunk 400 fős létszáma, a nyugdíjas találkozón és Építők Napján megjelent 200 fő és más rendezvényeinken résztvevő legfeljebb 40-50 fő nagyon kevés.

Jó lenne, ha többen lennénk!

Szendrői Péter

Rövid hírek:

- Radetzky Jenőt nevezte ki miniszteri biztossá a Wekerle Terv irányítására Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter. Egy évvel ezelőtt, 2011. május 27-én, Mórton, Radetzky Jenő névadója volt a magyar gazdaság Kárpát-medencei léptékű növekedési stratégiájának, a Wekerle Tervnek. Matolcsy György miniszternek az első Kárpát-medencei fórumon azt javasolta, hogy a Széchenyi Terv, a Széll Kálmán Terv után legyen a növekedési tervnek is alfejezete, és a Kárpát-medence gazdaságfejlesztésének ügyét nevezzék el Wekerle Tervnek. Mára a Wekerle Terv a magyar gazdaságpolitika részeként hivatalos programmá vált, mely a regionális kapcsolatok kialakítását, a Kárpát-medencei vállalkozások „hálózatosodását” segíti elő, erősítve a térség vállalkozásai számára piaci pozícióikat. Ennek létrejöttébe fektetett áldozatos munkát és szakértelmet **Radetzky Jenő**. Büszkék vagyunk rá, hisz ő is az ARÉV –nél kezdte pályáját.

- „Könyvtárak az aktív idősödésről” c. program keretében Október 2-án Galambos Ottó a Baráti Kör elnökségi tagja tartott előadást „Felépítettük Fehérvárt” címmel. Az előadás remekül sikerült. Kiss József elnök úr hozzászólásából érdekes és hiteles történet kerekedett. Öröm volt látni, hogy a fiatalok is érdeklődve hallgatták az előadást. Jó lenne sok ilyen és ehhez hasonló előadás, ezzel közkinccsé lehetne tenni a tapasztalatot.
- Kálmán Piroka, (aki az ARÉV-nél műszaki könyvtárosként dolgozott és jelenleg a Baráti Kör tagja) október 18-án elbúcsúzott szeretett pályájától az idegenvezetéstől. Városunk egyik legelső idegenvezetője ötven történelemben, látnivalókban és az emberek iránti szeretetben gazdag esztendő után búcsúzott el pályájától. Mint megtudtuk, ezután sem fog tétlenkedni, ugyanis tapasztalatait, emlékeit, életútját könyv alakban hagyományozza szakmai utódaira és olvasóira, továbbá kedvtelésből spanyolul tanul. Jó egészséget, erőt kívánunk tervei megvalósításához.**
- Európai Polgári Díjat kapott Róka Gyula fehérvári szociális munkás. A kitüntetést október 26-án Herczog Edit uniós képviselő adta át. A következő számunkban részletesen hírt adunk az eseményről.**

„A lélek oda áhítozik,
ahonnan a földre szállt.
Ott örök nyugalom vár reá,
tekintete megnyugszik
a tiszta és csillogó fényeken.”
/Seneca/

Halottaink az elmúlt hónapokban
(akikről tudunk):

Tagjaink:

Simon István - Sárkeresztes
Várnagy Mihály - Söréd
Zólyomi József - Székesfehérvár

Nyugdíjasaink:

Albert Andorné - Székesfehérvár
Erős József - Szabadbattyán
Pete Gézané - Székesfehérvár

Emléküket megőrizzük.

A HÍRLEVÉL A NEMZETI CIVIL ALAPPROGRAM KERETÉBEN PÁLYÁZOTT ÉS ELNYERT ÖSSZEG SEGÍTSÉGÉVEL KÉSZÜLT.

Kiadja: az ARÉV Baráti Kör Egyesület
Székesfehérvár, Jancsár u.11. Tel: 30-749-8870
Adószáma: 18495717-1-07
Felelős szerkesztő: Galambos Ottó
Készült: 550 példányban
A sokszorosítás az APOLLÓ Nyomdában készült
Kapják: Az egyesület tagjai nyugdíjasaink, támogatók, szponzorok